

Principals conclusions Jornada *Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i drets culturals*

PLA ESTRATÈGIC TARRAGONA CULTURA

Ponents: Nicolás Barbieri (UOC), Begoña Guzmán (UN-Etxea), Àngel Mestres (Trànsit Projectes).

Moderador: Cinta S. Bellmunt, periodista.

Dia: dijous 6 de juny de 2024

Lloc: vestíbul del Teatre Tarragona (Rambla Nova, 11)

Què és la Agenda 2030?

És un pla d'acció global, acordat el 2015 per tots els estats membres de les Nacions Unides, que identifica els grans reptes i problemes del món i que traça com s'haurien d'afrontar.

Quin paper té la cultura en aquesta Agenda 2030?

No existeix un punt específic que parli de la cultura i dels drets culturals, fet que s'interpreta com una mancança evident, segons els ponents. De totes maneres, la cultura s'incorpora, indirectament, en altres punts del document, de vegades relacionats amb aspectes com l'educació. Sigui com sigui, en documents futurs similars a l'Agenda 2030 s'hauria d'aconseguir que la cultura hi tingui un pes més marcat.

De què parlem quan parlem de cultura?

Els ponents insisteixen en el valor intrínsec de la cultura, un concepte que en els darrers temps ha anat íntimament lligat a altres qüestions laterals com el desenvolupament econòmic o el turisme. Creuen, per contra, que també s'ha de posar al centre el valor de la cultura en relació al sentiment de pertinença, la construcció d'identitats, la reducció de les desigualtats o la cohesió social. Es tracta d'un canvi de perspectiva significatiu.

Quines bones pràctiques s'han detectat, que vinculin cultura amb els ODS?

Durant el debat apareixen iniciatives com la d'un municipi de Costa Rica, Alajuelita, que va aprovar un reglament i un pressupost concrets per a la seva carta de drets culturals, fet que va obligar les institucions a acomplir amb el compromís signat.

També es fa referència a projectes més pròxims, en termes geogràfics, com és el cas d'*El Rec es mou*, que a Montcada i Reixac ha servit per reivindicar una sèquia medieval, posar-la en valor i debatre'n públicament el seu ús actual, *La Florida oberta*, que per mitjà d'un artista

va recollir veus de veïns que parlaven, des de punts de vista molt diferents, sobre la seva relació amb aquest barri de l'Hospitalet de Llobregat, o bé l'educació artística en centres educatius del País Basc amb UN Etxea, que serveix per compartir processos artístics i vitals i inspirar trajectòries.

No hauria de ser la gent jove la que tingués més protagonisme en l'elaboració d'aquesta agenda present i futura de les polítiques culturals i públiques en general?

Doncs sí. Els ponents analitzen, en aquest sentit, maneres d'arribar a aquest públic jove que, asseguren, està més interessat per qüestions socials i polítiques del que de vegades els més grans diuen, des de la queixa i el desconeixement.

Creuen que s'ha d'explorar molt més les xarxes socials per difondre-hi discursos sobre drets culturals i drets humans i que cal implicar-hi els grups d'*influencers* joves. Es mostren contraris a la mirada pessimista i condescendent que algunes persones adultes transmeten sobre els joves, i consideren que, en qualsevol cas, que des del rebuig no se'ls sabrà atraure mai cap a formes de compromís amb la societat.

Quina funció tenen l'Agenda 2030 i els ODS? S'acompleixen?

La principal funció de l'Agenda 2030 és fer de guia, com a document-marc, i en aquest sentit és útil. Ara bé, cal pressionar socialment per a què no sigui, senzillament, un altre text de bones voluntats polítiques i poca cosa més, i que els objectius que s'hi plantegen es vagin acomplint.

L'Agenda 2030 no és un document vinculant, i això crea certes dificultats, apunten. Si bé hi ha indicadors i es fan informes per fer-ne un seguiment, no tots els països, ni institucions, s'ho prenen amb el mateix rigor.